

Datum: 12.09.2020

Medij: Blic

Rubrika Kultura

Autori: Tanja Nježić

Teme: UJVIDEKI SZINHAZ / Novosadsko pozorište

Napomena:

Površina: 193

Naslov: Poslastice

Strana: 53

Tanja Nježić

NOVINARKA

Poslastice

U autentičnom ambijentu Vile Stanković (Čortanovci) od 4. do 8. septembra održan je sedmi Novi tvrđava teatar na kome je publika imala priliku da gleda ovdašnju premijeru predstave "Upotreba čoveka" koju je po romanu Aleksandra Tišme (dramatizacija Fedor Šili) režirao Boris Liješević, kao i "Anu Karenjinu" Novosadskog pozorišta/Ujvideki Szinhaz. Teatarske poslastice za početak pozorišta nakon šestomesečne pauze.

"UPOTREBA ČOVEKA" - SCENSKI OČARAVAJUĆA priča o Jevrejki Veri i ne samo njoj, pred, za vreme i posle Drugog svetskog rata - svojevrsan je lavirant kroz mehanizme pakla ne samo u ratu. Naopake ideologije i niske strasti ostale bi prazno slovo na papiru da nema ljudi koji im se svesrdno podaju rušeći i vlastiti život prihvativši ubedenje da tako treba. Dočaravajući danse macabre koji su sami stvorili a koji će ih proždreti zanimljive i ubedljive glumačke kreacije doneli su Draginja Voganjac, Dušan Vukašinić, Ognjen Nikola Radulović, Aljoša Đidić, Ognjen Petković... Posebno je inspirativan stari Kroner Jugoslava Krajnova kroz koga tutnji zapitanost nad neverovatnom činjenicom - kako je narod Getea napravio Aušvic. Snažnim glumačkim valerima Emina Elor je kroz junakinju Veru Kroner prožela i dilemu - šta zapravo čini čovekov život. Kada je upitaju kako je preživela Aušvic i sve strahote, reći će - bila je potrebna volja. Na kraju predstave - prelistavajući dnevničke beleške setne žene o nesrećnoj ljubavi i upoređujući njen i svoj sudbinski bol - glumački uzbudljivo dočarava snagu oprosta, suštinsku važnost činjenice da je čovek taj koji stvarima pridaje ili oduzima važnost, kakve god da su.

Svojom postavkom Tolstojeve „Ane Karenjine”, reditelj Dejan Projkovski je čuvenoj prvoj rečenici - "Sve srećne porodice liče jedna na drugu, svaka nesrećna porodica nesrećna je na svoj način" - dao zanosno scensko lice preispitujući je kako na nivou ličnih razapetosti tako i kao svojevrsno ogledalo društva koje meljući pojedinca svojim mehanizmima zapravo gradi sopstvenu izvitoperenost i nesreću. Marta Bereš glumački punokrvno oblikovala je naslovnu junakinju otelotvorujući i pitanje: A šta imamo od života ako odustanemo od emocija, od iskrenosti? Vronski, ubedljivog Arpada Mesaroša, oličenje je sifozovskog traženja smisla i svog puta. Impresivan je Karenjin Atila Nemeta koji svedenom a snažnom glumačkom kreacijom dočarava i naličje statusne moći, njenu suštinsku prazninu i slabost koji su gradivni element i društvene nesreće. Znakovita scenografija - Valentin Svetozarev daje poseban ton ovoj predstavi, u kojoj su hvale vredne role ostvarili i Zoltan Širmer, Judit Laslo, Gabor Pongo, Blanka Dieneš, Agota Ferenc, Robert Ožvar, Livia Banka...

Festival je završen uručjenjem nagrada; za najbolju žensku ulogu Emini Elor, za mušku Atili Nemetu i specijalnim priznanjima za kolektivnu igru ansamblima obe predstave.

